

[Bouet.]

menneskers forfængelighed ved at kalde disse drenge for mænd.

Jeg har blot nævnt dette eksempel for at understrege, med hvor stor en omhyggelighed man i folketinget har behandlet dette lovforslag. I og for sig var jeg indstillet på, at vi efter den grundighed, hvormed det har været behandlet de forskellige steder, næppe skulle have det i udvalg — for i så fald bliver det vel ikke vedtaget i denne samling —, men jeg er naturligvis enig med det ærede medlem hr. Elmquist i, at der er noget urimeligt i, at man, så længe landstinget består i henhold til gældende grundlov, ikke nogenlunde sidestiller det med folketinget. Man kunne da i hvert fald — som det ærede medlem sagde — fremsætte de rent saglige lovforslag, hvori der ikke er politisk sprængstof, i landstinget og lade dem behandle først her. Jeg føler mig overbevist om, at derved kunne man gøre samlingen en måned kortere og undgå, at vi som nu i sidste øjeblik får væltet en masse forslag herind.

Et spørgsmål, der har givet socialdemokratiet anledning til en særudtalelse i folketingets betænkning, er reglerne om disciplinbod, idet partiet har ønsket § 62 forenklet. Nu må det erindres, at et skib, der sejler i udenrigsfart, er et lille samfund, en lille stat for sig selv, og der må i et sådant lille samfund herske en vis orden, ligesom der må være mulighed for, at denne orden kan opretholdes. Jeg synes derfor ikke, det er urigtigt, at det detaillerede i loven fremhæves, hvilke forhold der kan idømmes bod for. Ved ændringsforslaget til § 63 har man i folketingsudvalgets betænkning yderligere foreslået, at der skal foreligge „særlige, vægtige grunde“ for at bod kan idømmes; man har altså ved den foreslåede ændring gjort det vanskeligere uberegtiget at idømme en mand en bod, og desuden får mandskabet yderligere et medlem i det i § 64 nævnte disciplinnævn, idet der nu skal være 5 medlemmer, således at den pågældende også dér får en bisidder, som kan hjælpe ham og medvirke til, at hans protest mod den bod, han er idømt, bliver formuleret bedre.

Endelig udskydes konsulernes indblanding i det disciplinære forhold, og på dette punkt er jeg ikke enig med den ærede fore-

gående taler. Den, der har fulgt søfartsforhold gennem mange år, ved nemlig, at der har været masser af klager over, at disse konsulter — særlig når de ikke var danskere — ikke havde tilstrækkeligt kendskab til og tilstrækkelig interesse for forholdene. Derfor hilser jeg med tilfredshed, at der ikke mere bliver tale om konsulernes indblanding, og at sømændene kan klage direkte til søretten på rederiets hjemsted i Danmark.

Det ærede medlem hr. Elmquist udtrykte sin beundring for det arbejde, de søfarende havde udført under begge krige — en beundring jeg fuldtud deler —, men jeg synes ikke, at det at dømme efter det, som han var misfornøjet med, egentlig var forbedringer for søfolkene, det ærede medlem ville have indført.

Jeg skal til slut kun omtale et enkelt spørgsmål, nemlig spørgsmålet vedrørende de søfarendes funktionærorganisationers forhandlingsret. Før funktionærloven skulle revideres, var der nedsat en kommission — denne kommission skulle afgive en indstilling —, og den havde den nuværende præsident for Sø- og Handelsretten som formand. Man drøftede i denne kommission også spørgsmålet om at drage de søfarendes funktionærorganisationer ind under funktionærlovens §§ 10—14, der vedrører forhandlingsretten, men netop under hensyn til, at de søfarendes forhold er fastlagt i forskellige love — i sømandsloven, i søloven, i sønæringsloven o. s. v. —, mente man, at dette måtte høre hjemme under en af disse love, vel nærmest under sømandsloven, og derfor tog man ikke de søfarendes funktionærorganisationer med. I den kommission, der har været nedsat vedrørende sømandsloven, har spørgsmålet været ført frem af alle søfunktionærorganisationerne. Kommissionens formand, professor Sindballe, hvis fortræffelighed det ærede medlem hr. Elmquist fremhævede — og det kan jeg slutte mig til —, udtalte, at han fandt det rimeligt, at disse organisationer også fik forhandlingsret, men han mente ikke, og det mente flertallet i kommissionen altså heller ikke, at det hørte ind under sømandsloven, men derimod under funktionærloven. Nu drejer spørgsmålet sig i virkeligheden kun om skibsførernes organisation, idet de andre officersorganisationer har endog meget detaljerede overenskomster med Dansk